

Ion Corvin Sîngeorzan

primul Președinte al ASTROCLUBULUI din București, după anul 1947

Astronomia românească a avut doi mari popularizatori ai astronomiei, primul a fost VICTOR ANESTIN - publicist, căruia împreună cu Amiralul VASILE URSEANU le datorăm (în timpul regalității) începuturile de organizare în țara noastră a activității amatorilor astronomi și ION CORVIN Sîngeorzan - astronom și publicist căruia îi datorăm reluarea și organizarea acestei activități în timpul republicii, în noile condiții de după anul 1947.

După ce România a devenit republică, instituțiile și-au remodelat activitățile după noile realități politice și economice, sub puternica influență a Uniunii Sovietice în grija și sub îndrumarea căreia înțelegerile internaționale au stabilit ce anume trebuie să se afle pe teritoriul României și în cadrul poporului său.

Și dezvoltarea astronomiei la noi avea să fie puternic influențată de dezvoltarea astronomiei la vecinul de la răsărit, mai ales că din motive de propagandă majoritatea literaturii științifice de care am dispus apoi, provenea de la autori sovietici, fie tradusă în limba rusă fie uneori tradusă în franceză (era o colecție întregă de tratate de matematică și fizică având culoarea roșie).

Nu mai vorbesc de faptul că, chiar publicistica obținută din străinătate la care aveam acces sau puteam face abonamente, avea cam aceeași origine (vezi *Zemlia i Vselenia, Nauka i Jizni* sau *Tinerimea Moldovei* - scrisă cu litere rusești în limba română).

Impulsul acordării atenției publice către astronomie în țara noastră precum și în restul țărilor „lagărului socialist” a fost dat de astronautică, odată cu lansarea primului satelit artificial al Pământului SPUTNIK 1 în anul 1957, precum și de cursa spațială dintre SUA și Uniunea Sovietică.

Pentru a arăta activitatea științifică a lui I.C. Sîngeorzan, trebuie să arătăm mai întâi, cum s-a dezvoltat în epocă, Observatorul Astronomic Popular din București (cel situat pe Bdul Lascăr Catargiu nr. 21) și cel al Academiei Române din str. Cuțitul de Argint nr. 5.

Întrucât am avut privilegiul să-l cunosc personal și să-mi fi marcat într-un fel evoluția carierei, voi încerca să lămuresc pe cât voi fi în stare, cine a fost, cum a evoluat și care a fost rolul lui ION CORVIN Sîngeorzan în astronomia românească.

În contextul științific românesc arătat anterior s-a dezvoltat și noua Secție de Astrofizică de la Observatorul Astronomic din București din str. Cuțitul de argint nr. 5.

Secția a fost înființată și îndrumată până la trecerea în neființă de către prof. dr. docent CĂLIN POPOVICI, care după 1989 avea să devină Membru post mortem al Academiei Române în urma recunoașterii meritelor sale științifice, didactice și de popularizator al științelor.

La solicitarea Academiei de Științe a URSS și astronomii români au intrat în campania de observare astronomică a sateliților artificiali ai Pământului (SAP) care au fost lansați de cele două țări aflate în cursa pentru cucerirea spațiului cosmic.

La început se efectuau observații vizuale de către cercetători și astronomi din diverse colective ale observatorului cu ajutorul unor binocluri BUSCH folosite în artilerie, utilizând efemeride primite din URSS.

Pe măsura intensificării interesului mai ales cu astronomii Universității din Cluj și cooperării internaționale în cadrul COSPAR, s-a conturat ideea unui colectiv de specialitate la Observatorul din București din str. Cuțitul de argint nr. 5.

Secția de astrofizică se ocupa deja de studierea Soarelui și se făceau primii pași în observarea fotometrică a stelelor variabile, încât nu a mai fost de făcut decât un pas spre înființarea **Colectivului de Cercetări Spațiale** în cadrul secției. Acesta a preluat cu rapiditate sarcina observării obiectelor cosmice artificiale și chiar a prelucrării astronomice a datelor din observații.

S-a trecut treptat la observarea fotografică cu camere mai întâi XENON, apoi NAFA, ca pe măsura intensificării colaborării cu astronomii sovietici colectivul să fie dotat cu camera AFU-75 (similara camerei americane BAKER-NUN sau franceze ANTARES).

Principiul era următorul: se observau stelele fixe cu poziții măsurabile și apoi dâra satelitului formată din puncte măsurabile astronomic. **[1]Colectivul de Cercetări Spațiale** a fost constituit inițial prin detașarea cercetătorilor Magdalena Cârșmaru de la colectivul solar și a lui I.C.Sîngeorzan de la colectivul Meridian din observator, precum și a ing. Alexandru Dinescu - geodez la Academia Militară.

S-a creat astfel un nou nucleu de cercetare, care în colaborare cu astronomii de la Universitatea din Cluj aveau să desfășoare cercetarea SAP în România și să participe astfel la activitatea științifică internațională de studiere a SAP - obiecte artificiale ce orbitau în jurul Pământului.

Cum era și de așteptat, s-au realizat lucrări științifice care aveau să fie publicate în revista **Studii și Cercetri de Astronomie și Seismologie** precum și în străinătate, mai întâi în publicația **Nabliudenia Iscustvenâh Sputniki Zemlia** - sovietică, iar mai târziu în literatura științifică a țărilor socialiste sau vestice.

Date biografice I.C Sîngeorzan

ION CORVIN Sîngeorzan s-a născut la Bistrița județul Bistrița Năsăud (un județ cu cca. 400 persoane având același nume de familie) în anul 1933 la 15 mai și a decedat în SUA (și acolo sunt vreo 15 persoane cu acest nume de familie) în 2008 la 17 decembrie după grea suferință în urma unui accident.

Știm că în perioada anilor 1970 s-a căsătorit cu MONICA Sîngeorzan (n. OPRESCU, decedată în 2019) - critic de artă și are un fiu ALCOR HIPERION CRISTIAN Sîngeorzan care este traducător autorizat de limba engleză în Târgoviște, orașul natal al mamei sale.

Până către sfârșitul anului 1981 a locuit și activat în București.

S-a stabilit la New York în 1982, (a lucrat la Institutul OLEG CASSINI după cum scrie în LISTA ASTRONOMILOR ROMÂNI de pe situl IAAR)* și a fost membru al Academiei de Științe din New York.

Este membru fondator al asociației DIASPORA ROMÂNEASCĂ.

Activitatea științifică.

Privind perioada studiilor nu dețin informații, dar cu siguranță a absolvit studii superioare în domeniul fizico-matematic în urma cărora a fost angajat la Observatorul Astronomic din București care era subordonat Academiei Române. Spun acest lucru întrucât selecția și angajarea cercetătorilor era foarte atent făcută, cu respectarea nivelului de studii și a unei medii de top la absolvire.

Cercetătorii științifici sau astronomii (două funcții diferite în observatorul astronomic) erau de regulă absolvenți ai facultății de matematică - fizică, chiar și când cele două specialități înrudite au fost separate în facultăți diferite (1962), cu același sediu (pe etaje diferite) în Universitatea din București până la separarea sediilor, cel de matematică în vechiul sediu, iar cel de fizică la Măgurele.

În 1966 când l-am întâlnit ca student în practică, era cercetător științific la Secția Astrofizică condusă de acad. Călin Popovici, avea deci vârsta de 33 de ani și deci absolvise studiile de cca. 10 ani. Nu cred că a avut rude în București, întrucât locuia singur pe str. Hepites într-o garsonieră la parter (am trecut să mergem împreună la observații de noapte). Strada Hepites avea într-un capăt strada Cuțitul de Argint unde era situat Observatorul Astronomic.

Mulți dintre cercetători căutau să locuiască în vecinătatea observatorului, pentru a veni ușor la observațiile astronomice de noapte.

Căutând materiale documentare am găsit că poate prima comunicare științifică a făcut-o în „STUDII ȘI CERCETĂRI DE ASTRONOMIE ȘI SEISMOLOGIE” vol. 2 anul IV din 1959. cu titlul „**Asupra determinării de radianți ai curenților meteorici**”. Pe acest subiect s-a întâlnit și cu V.V. SCURTU (pe atunci astronom amator prin cl. X) din Iași despre care I.C. Sîngeorzan a spus [2]:
„De altfel, metoda amintita a fost folosita cu rezultate bune la Iasi de către Virgil V. Scurtu, care a calculat coordonatele speciale a 47 stele din zona radiantului Perseidelor”

Peste timp și mai ales când V.V. Scurtu a devenit profesor de fizică, au devenit prieteni, vor colabora cu diverse ocazii și mai ales în cadrul activității cu amatorii astronomi.

Avea 26 de ani când se preocupa de meteori. Poate a mai avut înainte comunicări științifice în colaborare sau singur. În aceeași revistă de comunicări științifice îl aflăm și colaborator în articolul „**Observații optice ale sateliților artificiali la Observatorul Astronomic din București. Stația 131**”. Vedem astfel două dintre preocupările principale în cercetările sale și anume cercetarea meteorilor și cea foarte nouă la acea vreme (SPUTNIK 1 a fost lansat în 1957) a **SAP** - sateliți artificiali ai Pământului.

FIGURA 1. Observarea vizuală a SAP

În fotografie îl vedem pe I.C. Sîngeorzan în centru, în dreapta acad. Demetrescu iar în stînga acad. Călin Popovici pregătindu-i pe participanți să observe SAP prin metoda vizuală.

Primul articol care trata orbita unui SAP a fost publicat de ELLA MARCUS șefa colectivului Meridian „A supra determinării orbitei unui satelit artificial al pământului după observații” în care îl vedem la 17 martie 1958, printre observatorii lui SPUTNIK 2 (1957 β) și pe I.C. Sîngeorzan.

Că a participat și la alte domenii de cercetare stă mărturie **Premiul „GHE. LAZĂR” din 1974 al Academiei Române** decernat și lui în cadrul colectivului condus de ELLA MARCUS, pentru realizarea „*Bucharest KSZ Catalogue of Faint Stars for 1950.0*”. Așadar activitatea inițială ca cercetător a debutat la „Cercul Meridian” de la Secția Astronomie condusă de acad. CONSTANTIN DRÂMBĂ, participând la observațiile necesare întocmirii cataloagelor de stele.

ASUPRA DETERMINĂRII ORBITEI UNUI SATELIT ARTIFICIAL AL PĂMÎNTULUI DUPĂ OBSERVAȚII

DE

E. MARCUS.

Considerind în primă aproximație că mișcarea unui satelit artificial al pământului ar satisface riguros legile lui Kepler, se poate determina o orbită provizorie, folosind un minim de trei observații obținute la aceeași trecere a satelitului. Aplicind una din metodele clasice, întrebuintate la determinarea orbitelor planetelor mici sau ale cometelor periodice, se obțin elementele orbitei descrise de satelit în timpul rotației observate.

Datorită perturbațiilor produse în primul rând de câmpul gravitic nesferic al pământului, apoi de atracțiile lunii, soarelui și a celorlalte corpuri din sistemul solar, traiectoria reală a satelitului nu este o curbă închisă și nici plană. Ca și în cazul altor corpuri perturbate, se poate presupune că satelitul se mișcă pe o conică deformabilă care variază în așa fel încît să fie osculatoare în fiecare punct al traiectoriei reale.

Perioada de rotație extrem de scurtă a sateliților face ca efectul perturbațiilor să se resimtă încă în decursul unei rotații, adică, în cazul sateliților lansați pînă la data actuală, în mai puțin timp de 100 minute. Ordinul de mărime al perturbațiilor poate fi evaluat după valorile câmpului gravitic măsurate la suprafața pământului, deoarece sateliții actuali se rotesc la distanțe relativ mici față de pământ.

Următoarele date culese de J. A. O'Keefe [1] exprimă efectele gravitației la suprafața pământului în m/s^2 :

Câmpul sferic al pământului	9,80;
Proeminența ecuatorială a pământului	0,05;
Neregularitățile locale ale scoarței	25×10^{-5} ;
Perturbații luni-solare	1×10^{-6} .

Satelitul sovietic II (1957 β)1^a Data observației: 11.XII.1957

Timp universal	α_{local}	δ_{local}	Observator
1 ^h 22 ^m 52 ^s .5	9 ^h 23 ^m	+36 ^o .7	Marcopol M. (fotografic)
24 01 .3	11 04	+13.0	Popovici C. (vizual)
24 24 .5	11 22	+ 7.8	Bocaniciu T. (fotografic)
26 19 .4	12 31	-15.8	Rusu I. (vizual)

Elemente date pentru 1957.0

$\Omega = 15^{\circ}16'$, $a = 1.118 = 7\,128$ km
 $i = 64^{\circ}20'$, $e = 0.03$ (nesigur)
 $\omega = 59^{\circ}$ (nesigur) înălțimea medie în timpul observației 850 km.

2^a Data observației: 17.III.1958

Timp universal	α_{local}	δ_{local}	Observator
3 ^h 23 ^m 43 ^s .3	13 ^h 12 ^m 4	+40 ^o .7	Muradian Z. (vizual)
24 23 .3	14 31 .0	+29.85	Popovici C. (vizual)
25 12 .3	15 47 .5	+12.05	Rusu I. (vizual)
25 20 .3	16 03 .0	+ 8.3	Muradian Z. (vizual)
27 49 .3	17 15 .5	-15.35	Singeorzan I. (vizual)

Elemente date pentru 1958.0

$\Omega = 86^{\circ}20'$, $a = 1.08$ raze ecuatoriale = 6 888 km
 $i = 69^{\circ}40'$, $e = 0.05$ (nesigur).

Înălțimea medie în timpul observației 720 km.

Elementele calculate de Cunningham pentru data de 4.XI.1957 (Circulara U.A.I. nr. 1627) dau:

$$\begin{aligned} \Omega &= 118^{\circ} - 3^{\circ}.1 \text{ pe zi}; & i &= 62^{\circ}.5; \\ a &= 1.146 \text{ raze ecuatoriale}; & e &= 0.105. \end{aligned}$$

Inclinarea orbitei prezintă și în cazul satelitului 1957 β o creștere care atît în perioada 4.XI—11.XII.1957, cit și în perioada 11.XII.1957—17.III.1958 prezintă o valoare de 3' pe zi.

Nodul ascendent are în aceleași intervale de timp o deplasare vestică medie de 3' pe zi.

Fenomenul deplasării nodului ascendent este similar cu precesia pămîntului care produce retrogradarea punctului γ .

Cauzele creșterii inclinării orbitei nu sînt încă cunoscute. Fenomenul ar putea proveni dintr-un fenomen similar cu nutația pămîntului, dar în acest caz inclinarea ar trebui să prezinte variații periodice.

Primită la redacție la 23 aprilie 1958.

FIGURA 2. Observații la SPUTNIK 2

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA

INTRUNITA IN SESIUNEA ADUNARII GENERALE DIN 28 februarie - 2 martie 1974
ACORDA, POTRIVIT ART. 64 LIT. b. DIN STATUTUL SAU DE ORGANIZARE SI FUNCTIONARE

PREMIUL GHEORGHE LAZAR

TOV **ELLA MARCUS, ION RUSU, MARIA VASILE-TUDOR, ANA IONESCU-TIU, EMILIA
TIFREA, TIBERIU BOCANICIU, VICTOR STAVINSCHI, GEORGE STANILA, ION CORVIN SINGEORZAN,
CAMELIA PODLOVSKI-CIUDIN, ELENA BÂRCĂ-TOMA, DAN NICOLESCU, CORNELIA SAVULESCU, PAVEL PARASCIV, ION GRAM**

PENTRU lucrarea „Bucharest KSZ Catalogue of Faint Stars for 1950.0”

DAT IN BUCURESTI LA 2 martie 1974

PRESEDINTE,

Ion N. Carlson

SECRETAR GENERAL

Amuz

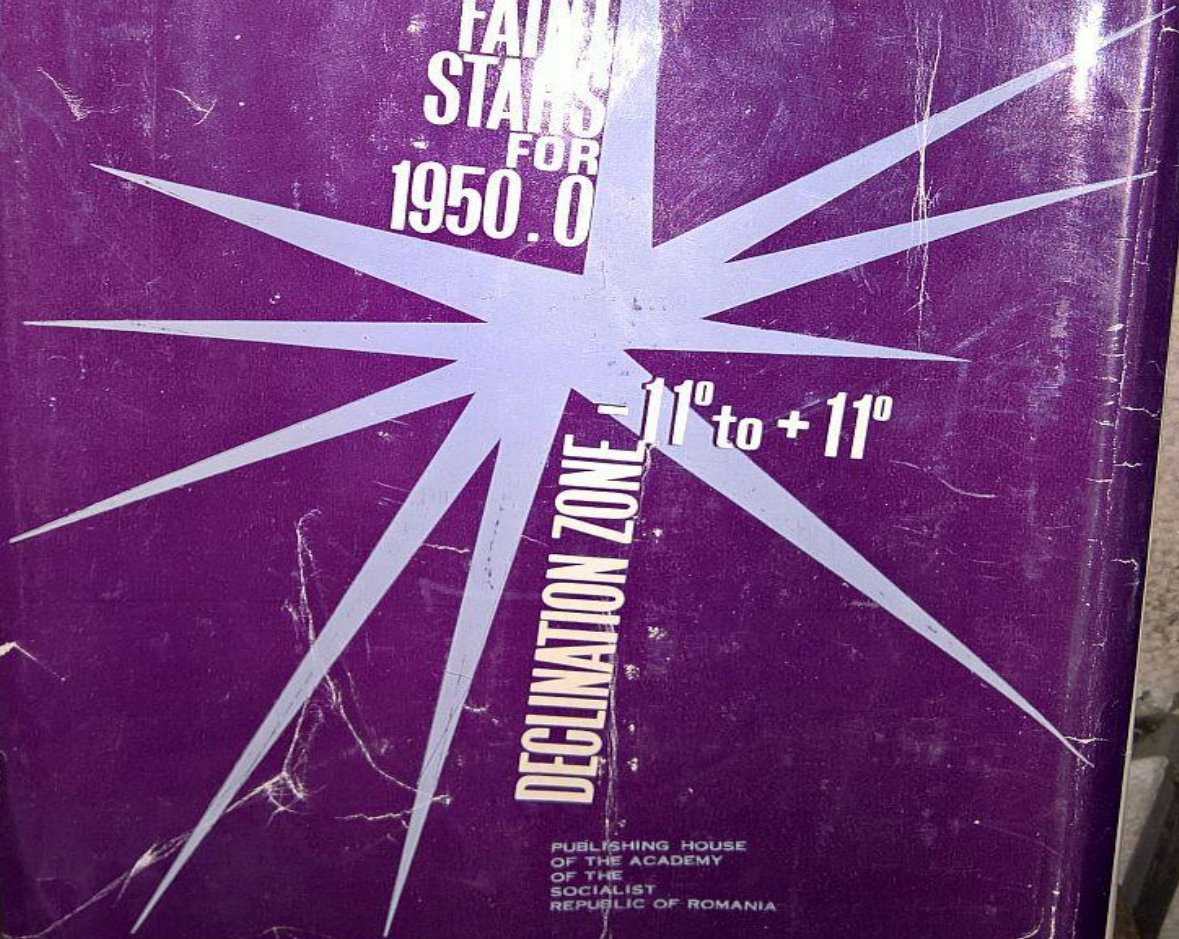
Nr. 1

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA

BUCHAREST
K.S.Z.
CATALOGUE
OF
FAINT
STARS
FOR
1950.0

ACADEMY
OF THE
SOCIALIST
REPUBLIC
OF ROMANIA

BUCHAREST
ASTRONOMICAL
OBSERVATORY

DECLINATION ZONE - 11° to $+11^{\circ}$

PUBLISHING HOUSE
OF THE ACADEMY
OF THE
SOCIALIST
REPUBLIC OF ROMANIA

Table IX

Bucharest KSZ, catalogue of faint stars zone -11° $+11^{\circ}$
List of observers

Micrometar					
Observer	Abre- viation	Number of series	Observed KSZ positions	Period of observation	
1. Constantin Drămbă	(Dr)	26	372	1955 VII - 1957 VII	
2. Ella Marcus	(M)	415	7533	1955 VII - 1963 V	
3. Ion Rusu	(R)	306	5706	1955 VII - 1963 V	
4. Maria Vasile-Tudor (Doyleşti)	(T)	159	2333	1957 VIII - 1958 IV; 1959 IV - 1963 V	
Total:		908	15944		
Microscopes					
Observer	Abre- viation	Number of series	Observed KSZ position	Period of observation	
		Circle			
		east	west		
1. Ana Ionescu-Țiu	(AI)	92		1439	1955 VII - 1959 III
2. Maria Vasile-Tudor	(T)	42	1	684	1955 VII - 1957 VII
3. Emilia Tifrea	(TF)	27	2	439	1955 VII - 1957 IV
4. Tiberiu Băncăci	(TB)	38		589	1955 VII - 1957 VII
5. Victor Stăvinașchi	(VS)	24	1	431	1955 VII - 1957 III
6. Corina Pirvulescu	(CP)	19	3	317	1955 VII - 1958 II
7. Ella Marcus	(M)	10		842	1955 VII - 1963 V
8. Ion Rusu	(R)	3		38	1955 VII - 1963 V
9. Gigel Popovici	(GP)	1		13	1955 VIII
10. George Stănzilă	(GS)	7		829	1957 II - 1957 VI
11. Ion Corvin Sîngeorzan	(IC5)	94		1952	1957 VI - 1960 XII
12. Camelia Podlovăki- Ciudin	(CC)	94		1759	1957 VI - 1960 X
13. Elena Bărcă-Toma	(ET)	164		3175	1957 X - 1961 XII; 1962 X - 1963 V
14. Dan Niculescu	(DN)	140		2433	1958 XI - 1963 V
15. Camelia Săvulescu	(CS)	1		13	1960 III
16. Marin Popa	(MP)	48		782	1961 I - 1963 V
17. Ion Niculescu	(IN)	42		633	1961 I - 1963 V
18. Paul Paraschiv	(PP)	45		563	1961 VII - 1963 V
19. Traute Ionescu	(TI)	1		9	1963 IV - 1963 V
Total:		893	7	15342 (87 west)	

FIGURA 3. Premiul Academiei Române și Catalogul FKSZ premiat

Din această perioadă cu preocupări pentru SAP am primit, când eram deja astronom la COLECTIVUL DE CERCETĂRI SPAȚIALE al Secției Astrofizică din Observatorul București al Academiei Române, ca amintire a nopților petrecute împreună la observații în practica studentescă, o imagine unicat (tehnica transpunerii pe hârtie în alb/negru după prelucrarea filmului fotografic era deosebit de laborioasă în acea vreme) fotografiată de I.C. Sîngeorzan personal în 1963, a satelitului artificial al Pământului EXPLORER 19 efectuată cu camera XENON a observatorului.

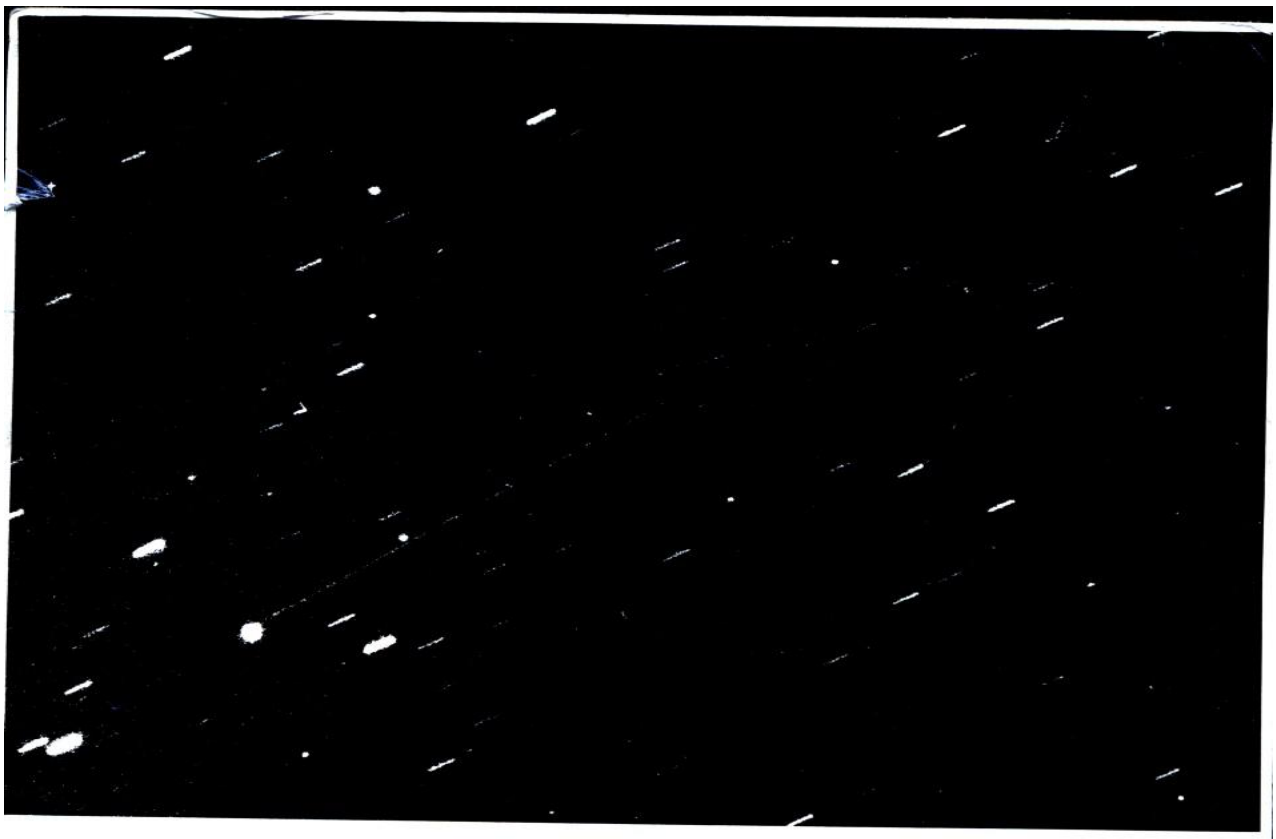

FOTO = ION CORVIN
SÎNGEORZAN

(Explorer 19) - Delfinul.

Obs. Bucuresti

13 IULIE 1963

Obiectiv Xenon 1:2, f=12,5cm

FIGURA 4: Fotografia SAP Explorer 19 (față/verso)

Poate că acest cadou a fost și o manifestare a nostalgiei după domeniul SAP, pe care l-a părăsit pentru activitatea de popularizator al astronomiei. Stilul de muncă privind observațiile astronomice și-l va păstra în continuare, adică riguros științific, cu plăcere mergând la observații de noapte sau solare, dar de această dată nefiind îngădit de un plan de cercetare sau de dispozițiile șefilor ierarhici. Cred că spiritul său de independență și dragostea pentru semeni l-au făcut să aleagă pentru următoarea etapă a carierei munca directă cu publicul, prin conferințe, cărți și ca muzeograf - director al Observatorului Astronomic Popular din bd. Ana Ipătescu (actual bd.Lascăr Catargiu) din București.

Activitatea de popularizator și publicist.

Începutul activității cu amatorii astronomi se situează pe la 1967, când ca cercetător științific era solicitat la Casa de Cultură din str. 11 Iunie, din același sector al Bucureștiului ca și Observatorul Astronomic al Academiei Române, pentru conferințe publice pe subiecte de astronomie, astronautică și ateism științific. Acad. Călin Popovici care-i era șef direct l-a încurajat să răspundă la solicitări de a conferenția în public în București și în țară, întrucât a văzut că are calitățile necesare și chiar este atras de această activitate.

Regimul comunist punea mare preț pe propagandă și nu cruța timp și mijloace financiare pentru a informa publicul cu scopul de a-l îndoctrina.

Îl găsim însă pe ION CORVIN Sîngeorzan angrenat și în activitatea cu publicul bucureștean și din țară, în cadrul SRSC - Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii.

Aplicații practice cu cursanții unei universități populare la Observatorul Astronomic al Academiei R.P.R.

255

www.muzeulbucurestiului.ro / www.cimec.ro

FIGURA 5. I.C. Sîngeorzan și cursanți ai Universității Populare la Observatorul Astronomic al Academiei

În fotografie de pe terasa corpului central al Observatorului Academiei, lângă viitoarea Stație de Sateliți 1131, îl vedem cu spatele, cu pălăria așa cum îi plăcea lui să o poarte, explicând cursanților cum se observă vizual un satelit artificial al Pământului. Pentru a vedea amploarea și atenția care se acorda acestei activități de răspândire a cunoștințelor științifice, redau mai jos un fragment din darea de seamă SRSC pe anul 1964:

„De la an la an, activitatea filialei se îmbunătățește, mergând în special pe linia adâncirii muncii și ridicării ei din punct de vedere calitativ. De o largă popularitate se bucură expunerile de astronomie și cosmonautică, conferințele din domeniul biologiei, medicinei, științelor sociale, cu teme ca : „Soarele și sistemul solar”, „Pământul și locul său în univers”, „Originea și evoluția omului”, „Apariția vieții pe pământ”, „Originea limbii și formării poporului român”, conferințele legate de sărbătorirea a 500 de ani de atestare documentară a orașului București, cele de combaterea misticismului, informării bogate în domeniul politicii interne și internaționale, etc.

În trim. II și IV al anului 1959, s-au ținut un total de 4.991 manifestări cu 596.150

participanți

*DIN ACTIVITATEA PENTRU RASPÂNDIREA
CUNOȘTINȚELOR ȘTIINȚIFICE ȘI CULTURALE
IN RÂNDUL POPULAȚIEI BUCUREȘTENE
ÎNTRE ANII 1949-1964
de GELCU MAKSUTOVICI”*

Fiind bine cunoscut în domeniul popularizării, i s-a oferit și spațiul necesar pentru a înființa clubul „PRIETENII COSMOSULUI” la Casa de cultură a sectorului 5 (acum sectorul 4).

A atras în acest club atît studenți sau cercetători tineri pasionați de cunoașterea universului (Gh, Vass, Al. Dumitrescu, H. Alexandrescu. N. Rădulescu, F. Nichitiu, A. Novac, etc) cât și amatori astronomi de diverse profesii și nivel de studii ridicat (comandor C. Filoti, S. Mateescu, A. Enger, ing. I. Strobach, L. Dimiu, etc.).

Eu am fost atras în acest club încă de la înființare ca student, apoi ca profesor de matematică după absolvirea facultății.

Am participat la realizarea primei reviste a clubului „ANDROMEDA” cu articole bătute la mașina de scris și cu fotografii alb/negru (pe coperta realizată din carton de îndosariat avea lipită o fotografie a constelației).

I.C. Sîngeorzan avea ambiția să lanseze prima revistă românească de amatori în regimul comunist, ca o continuare a revistei „ORION” realizată cu mulți ani în urmă pe vremea și sub conducerea lui VICTOR ANESTIN.

Revista a fost lansată într-un cadru festiv la Casa de Cultură (eu am expus și niște panouri cu mărci filatelice legate de astronomie și astronautică).

A participat un public numeros ce depășea capacitatea sălii de conferințe.

Acestă participare l-a convins de succesul unei astfel de abordări și ne-a prezentat deja planul realizării unei mișcări de amatori astronomi centralizate la Observatorul Astronomic Popular din bd. Ana Ipătescu care pe acea vreme se numea „Muzeul Științelor Experimentale”. Sprijinit de acad. Călin Popovici care a pus umărul la reabilitarea acestui important obiectiv cultural al municipiului și odată cu plecarea la Bacău a lui Matei Alecsescu, s-au creat condițiile mutării lui I. C. Sîngeorzan de la Observatorul Astronomic al Academiei la Observatorul Astronomic Popular (noua denumire a obiectivului) în calitate de muzeograf coordonator.

Abordarea corespundea perfect dorinței regimului de centralizare a oricărei activități. Era la acea vreme cam singurul obiectiv cultural de masă din acest domeniu pe o zonă extrem de extinsă a țării.

I.C. Sîngeorzan avea în clădire la etajul întâi un birou nu prea spațios, care acum după reabilitarea finalizată în 2017 (a fost redenumit Observatorul astronomic „Amiral V. URSEANU”) a dispărut, pe coloana respectivă fiind instalat un modern lift util pentru persoane cu dizabilități sau în mai în vârstă.

În noile condiții amatorii astronomi din toată țara, de la Iași la Arad sau Baia Mare puteau deveni membri ai noului înființat ASTROCLUBUL CENTRAL BUCUREȘTI (care a asimilat amatorii din clubul PRIETENII COSMOSULUI care au devenit și membrii fondatori).

Chiar s-a reeditat în 1969 revista ANDROMEDA [4] de această dată cu sigla ACB pe copertă.

În 1970 publică articolul „Prima sesiune științifică a Observatorului Astronomic Popular din București” în vol. 1 Tom 15 pag.113-114 din revista STUDII ȘI CERCETĂRI DE ASTRONOMIE.

Sigla este propria creație a președintelui I. C.Sîngeorzan care avea și talentul de a o realiza (soare, Luceafăr și simbolul românesc datorat lui Brâncuși) dar și autoritatea de a o impune în rândul membrilor.

FIGURA 6.

Sigla ASTROCLUBULUI CENTRAL BUCUREȘTI

Trebuie să spun aici câteva cuvinte despre caracterul și ținuta acestei persoane care avea să influențeze activitate de amatori astronom pe o perioadă îndelungată, între 1968 și 1982 când va alege să părăsească România.

Fizic era un bărbat mărunțel, nu depășea 1,60m. Era slăbuț (îl avantaja, să nu pară prea mic de statură), șaten spre blond cu păr nu prea bogat și cam spânatic (pentru că făcea impresie publicului și-a lăsat părul mai lung și un barbișon, căruia îi asocia uneori și o pipă din care fuma mai puțin, dar mai mult poza). Nu-l știu să fi purtat vreodată costume închise la culoare, preferatul lui fiind un costum gri cu dungi verticale.

Lucrând cu publicul, reprezentarea și eticheta îi cerea să poarte mereu costum de haine cu cravată și rar cu lavalieră. Era de o amabilitate deosebită față de oricine și chiar curtenitor cu partea feminină. Nu l-am auzit vreodată strigând, vorbind răstit sau certându-se. Eu cred că oricine se simțea bine în prezența lui. Nu a făcut niciodată caz că el a fost cercetător științific, nu s-a lăudat cu lucrările sau observațiile sale și mai ales crea impresia că vrea să ridice pe oricine la nivelul lui de cunoștințe în domeniul astronomiei. A avut mereu o înclinare spre istoria astronomiei românești și universale și chiar spre arheoastronomie.

Căutând acum să-și extindă domeniile de interes în orice capitol al astronomiei, plăcându-i mai ales latura ei practică, s-a străduit să pună în valoare prin prezență și preocupări Observatorul Astronomic Popular al cărui coordonator devenise. A reorganizat o expoziție în mai multe încăperi pentru public, păstrând salonul de sub cupolă pentru conferințe publice. A întregit-o chiar și cu macheta unui schelet (celebrul COSTICĂ) din necropola de la Cernica, unde la cererea acad. H. DAICOVICIU a efectuat cercetări și calcule privind orientare mormintelor corespunzător cu răsăritul soarelui la epoca în care au decedat.

Primea donații pentru expoziție cu orice materiale legate de istoria astronomiei românești. Chiar și eu i-am donat două reviste NATURA cu articole de popularizare scrise de prima femeie doctor în astronomie la Sorbona MARIA TEOHARI [5].

Expoziția avea un caracter atât didactic privind dezvoltarea astronomiei în general, cât și un caracter particular privind evoluția istorică a astronomiei românești din cele mai vechi timpuri.

FIGURA 7.

ION CORVIN SÎNGEZAN privind prin „coana BERTHA” - luneta principală a OBSERVATORULUI ASTRONOMIC POPULAR

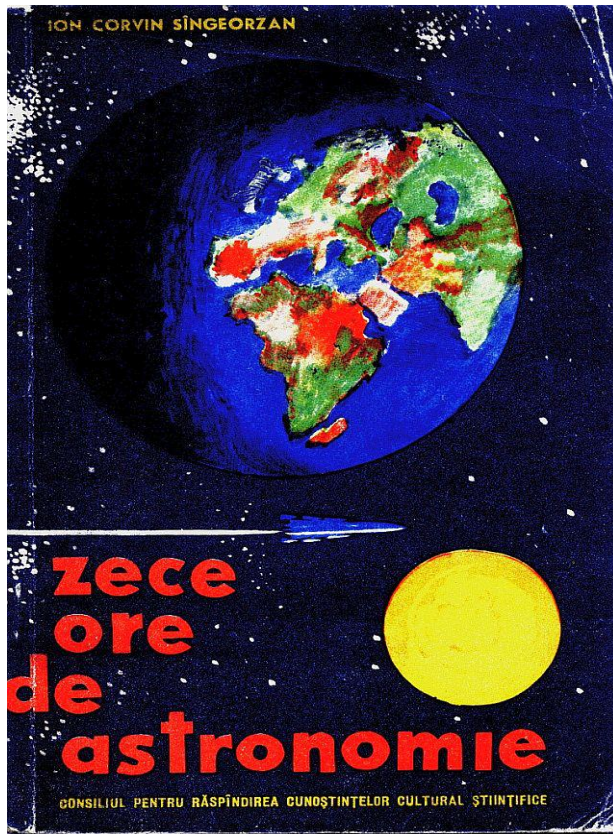
Activitatea publicistică a început-o încă de când lucra în cercetare prin 1963 și o continuă și pe la 1980. Mai jos vedem un tabel cronologic al cărților de mai mare sau mai mică amploare, publicate în colaborare sau ca singur autor în diverse edituri și colecții editoriale.

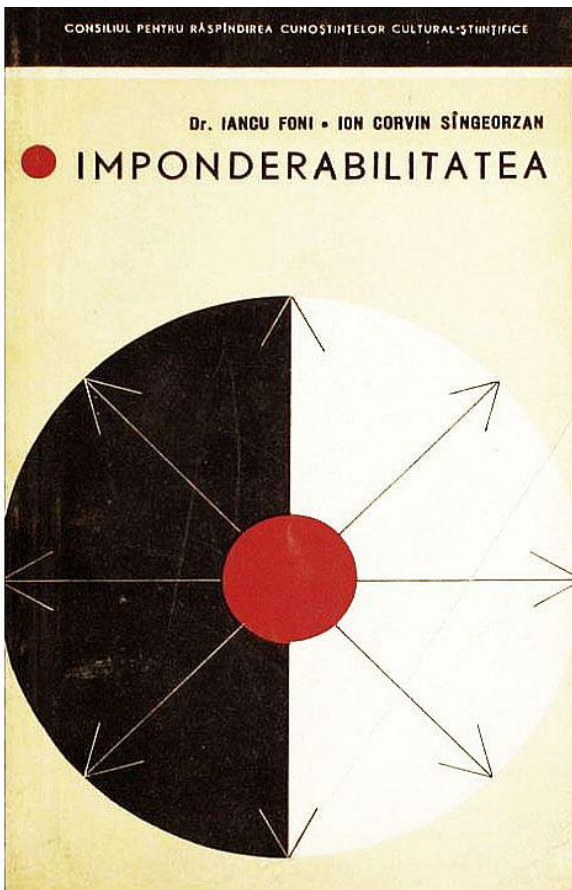
Editurile apreciau subiectele, întrucât era vremea când astronautica s-a dezvoltat vertiginos, în urma ieșirii omului în spațiul cosmic. Cuceririle cosmonauticii au dus la un interes sporit al populației pentru univers și alcătuirea lui.

Conducerea comunistă a României profita de acest interes pentru a-l lega de propaganda ateistă și încuraja publicarea de cărți științifice în care apăreau și comentarii ateist-științifice.

TABEL 2. Publicații de popularizare științifică

<i>Anul</i>	<i>Autori</i>	<i>Titlul publicației</i>	<i>Editura</i>	<i>Nr. pagini</i>
1963	Ion Corvin Sîngeorzan	ZECE ORE DE ASATRONOMIE	ȘTIINȚIFICĂ col. NATURA FĂRĂ TAINE	152
1963	Ion Corvin Sîngeorzan, Iancu Foni	Die schwerelosigkeit (germana IMPONDERABILITATEA)	ȘTIINȚIFICĂ col. HORIZONTE	122
1965	Iancu Foni, Ion Corvin Sîngeorzan	IMPONDERABILITATEA	ȘTIINȚIFICĂ col. ORIZONTURI	116
1970	Ion Corvin Sîngeorzan	INCA O DATA DESPRE SFARSITUL LUMII	ENCICLO PEDICĂ ROMÂNĂ col. ORIZONTURI	186
1973	Ion Corvin Sîngeorzan	STIINȚA ȘI RELIGIA DESPRE STRUCTURA UNIVERSULUI	ȘTIINȚIFICĂ col. NATURA FĂRĂ TAINE	112
1975	Ion Corvin Sîngeorzan	UNIVERSUL NEMARGINIT SI VESNIC	CRCS, UNIVERSITATEA POPULARĂ BUCUREȘTU	65 (+ 6 HĂRȚI)
1980	I. M. Ștefan, Ion Corvin Sîngeorzan	GHIDUL COSMOSULUI 2 vol.	MINERVA col. BIBLIOTECA PPENTRU TOȚI	304, 336

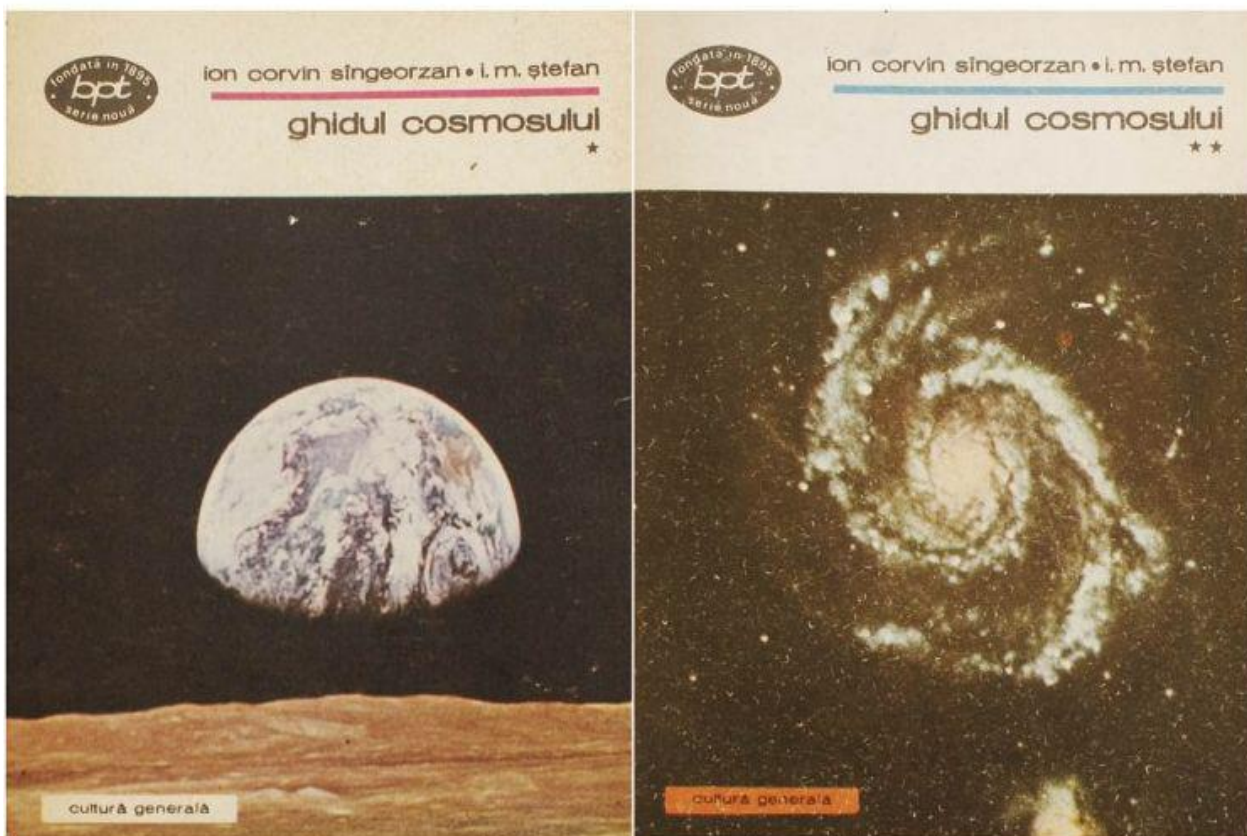

FIGURA 8. Publicațiile lui I.C. Sîngeorzan

Cărțile au devenit un mare ajutor pentru astronomii amatori și pentru publicul larg avid de date și imagini privind cosmosul.

Amatorii astronomi au găsit la OBSERVATORUL ASTRONOMIC POPULAR din București o locație în care să se poată manifesta săptămânal, în condiții și ambianță adecvată, cu un președinte care având calificare în domeniul astronomiei și practicilor astronomice, să-i pună în evidență pe plan local și chiar internațional. Ședințele săptămânale constituiau o ocazie pentru conferințe științifice la care erau invitate personalități românești precum oameni de știință renumiți, scriitori în domeniul științific și amatori astronomi cu experiență. Astfel creștea nivelul de cunoștințe despre Univers.

Devenise locul în care orice locuitor al țării se putea adresa pentru lămuriri și numărul de membri ai ASTROCLUBULUI CENTRAL BUCUREȘTI a crescut mult. Se organizau expediții astronomice în zone de munte unde condițiile de observare a cerului erau corespunzătoare scopului pentru care erau organizate. Ion Corvin Sîngeorzan a organizat în 1973 cu ocazia manifestărilor internaționale „500 COPERNIC” o excursie a ACB la Varșovia la Adunarea Extraordinară a UAI (cea ordinară ținându-se la Melbourne). Condițiile pentru o excursie în străinătate în epoca comunistă erau deosebit de dificile. Cei câțiva membri care au putut participa au prezentat impresiile la o ședință deschisă publicului.

FIGURA 9.
Excursia ACB la Varșovia „500 Copernic”

<p>ASTROCLUBUL CENTRAL BUCUREȘTI</p>	<p>Note de călătorie PE URMELE LUI COPERNIC</p>	<p>Ciclul ASTRONOMIA GENERALĂ</p>
<p>UNIVERSITATEA POPULARĂ BUCUREȘTI</p>	<p>Joiă, ora 19</p>	<p>Joiă, ora 19</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● PE URMELE LUI COPERNIC ● ASTRONOMIA GENERALĂ ● IPOTEZE MARI ȘI MICI ● CIVILIZAȚII EXTRATERESTRE ● CONSTRUIM UN TELESCOP ● ASTRONOMIA PENTRU CEI MICI 	<p>6 DECEMBRIE 1973 TORUN — ORAȘUL NATAL STAN MATEESCU — profesor TOMA MANCIU — inginer ALEXANDRU JUNCU — inginer</p> <p>20 DECEMBRIE 1973 CRACOVIA — ORAȘUL STUDENȚIEI ION CORVIN SINGEORZAN — astronom MONICA SINGEORZAN — critic de artă</p> <p>3 IANUARIE 1974 OLSZTYN — CETATEA APĂRĂȚII ERICKA SUHAY — profesor</p> <p>17 IANUARIE 1974 FROMBORK — CETATEA GLORIEI ION STERE — inginer VLADIMIR BĂRBUNȚOIU — elev</p> <p>31 IANUARIE 1974 ADUNAREA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ A UNIUNII ASTRONOMICE INTERNAȚIONALE, LA VARȘOVIA NECULAI RĂDULESCU — astronom</p> <p>14 FEBRUARIE 1974 „COLLOQUIA COPERNICANA”, LA TORUN ION CORVIN SINGEORZAN — astronom</p>	<p>13 DECEMBRIE 1973 CERUL ȘI PĂMÎNTUL ION CORVIN SINGEORZAN, directorul Observatorului Astronomic Popular</p> <p>10 IANUARIE 1974 MIȘCĂRILE PĂMÎNTULUI prof. ERICKA SUHAY</p> <p>7 FEBRUARIE 1974 LUNA CORNELIU FILOTI, membru în biroul Astroclubului Central București</p> <p>7 MARTIE 1974 PLANETELE ȘI ASTEROIZII ION STIGER, cercetător științific</p> <p>4 APRILIE 1974 COMETELE ȘI CURENȚII METEORICI ing. IOSIF STROBACH</p> <p>9 MAI 1974 SOARELE NECULAI RĂDULESCU, cercetător științific al Observatorului Astronomic al Academiei Republicii Socialiste România</p> <p>16 MAI 1974 STELELE LUCIA DIMIU, membru în biroul Astroclubului Central București</p> <p>6 Iunie 1974 GALAXIA ing. ALEXANDRU JUNCU</p> <p>27 Iunie 1974 METAGALAXIA ION CORVIN SINGEORZAN, directorul Observatorului Astronomic Popular</p> <p><i>Expanzierile vor fi însoțite de proiectii la epidioscop, filme științifice și observații la luneta principală a Observatorului Astronomic Popular</i></p>
<p>Sediul Astroclubului Central București, unde se vor ține toate manifestările de față, se află la Observatorul Astronomic Popular din București, B-dul Ana Ipătescu, nr. 21, telefon 50.46.25.</p> <p>1973—1974</p>		

FIGURA 10.
Programul ședințelor ACB ocazionată de manifestarea „500 Copernic”

Excursia atât a membrilor ACB cât și participarea unor cercetători astronomi din București (N. Rădulescu astronom și membru ACB participând împreună cu cercetătorii Observatorului Astronomic al Academiei Române) sau din țară (astrofizician V.V. Scurtu - Iași, individual), au prilejuit a perioadă lungă de ședințe pe teme de astronomie organizate într-un program 1973-1974 împreună cu UNIVERSITATEA POPULARĂ BUCUREȘTI.

Constatăm din programul manifestării (din care am prezentat doar începutul) cât de amplă, variată și plină de informație științifică era activitatea ACB. Structura referențelor care susțineau expunerile sau ședințele practice reflectă atât compoziția membrilor ACB cât și varietatea profesiilor acestora. O vedem în program alături de soț și pe MONICA Sîngeorzan - critic de artă și membru ACB încă înainte de căsătorie.

În calitate de structură centralizată ACB corespundea atât cu alte cluburi de astronomie din țară, cum era Cercul „V. ANESTIN” din Cluj-Napoca coordonat de R. IRIMEȘ cât și cu pasionați de astronomie, ca fizicianul V.V. Scurtu care venea de multe ori de la Iași ca să participe cu expuneri la ședințele ACB [6].

FIGURA 11.

**ROMULUS IRIMEȘ (președinte club V. ANESTIN Cluj) la ședința ACB
(În stânga lui este I.C. Sîngeorzan iar în extrema dreaptă G. Stănilă Dir. Adj. Obs. Academiei)**

Putem vedea în scrisoarea unui amator astronom, care erau problemele care frământau această categorie de pasionați ai cunoașterii universului și câtă nevoie aveau de îndrumare din partea specialiștilor din domeniu.

8 noi.1978

Stimate domnule director

Am o lucrare care tratează probleme importante privind fizica Universului, printre care amintesc câteva:

- masa, vârsta, volumul și raza actuală a Universului.
- masa, diametrul, volumul și densitatea Universului în momentul producerii exploziei originale.
- calculul masei oricărui corp ceresc (stele, galaxii, roiuri de galaxii, quasari), în funcție de viteză sa și distanța până la el; am calculat masa câtorva quasari și roiuri de galaxii.
- calculul timpului necesar oricărui corp ceresc (quasar, galaxii etc.) pentru a ajunge în poziția actuală din spațiu.
- calculul densității medii a materiei din Univers în funcție de timp, vârsta sa; variația densității în funcție de timp, distanță și viteză.

Pentru aceasta am elaborat matematic și fizic o teorie în care am dedus formulele necesare pentru calculele mai sus arătate. De asemenea, am verificat formulele deduse calculând cu ajutorul lor masa Pământului, Soarelui, Galaxiei și Supragalaxiei, rezultatele obținute fiind identice cu cele pe care noi le cunoaștem.

Aș dori să vă trimit lucrarea mea ca să o verificați și să vă spuneți părerea dacă este bună sau nu. Aștept răspunsul dumneavoastră.

Adresa mea este:
 TURCU VASILE
 str. Mihai Eminescu Nr.29
 2575 - Sebeg
 jud. Alba

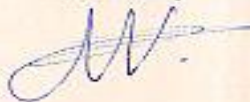
Cu stimă,

FIGURA 11.
Scrisoarea unui amator astronom

După 1980 condițiile de trai din România comunistă condusă de dictatorul Ceaușescu s-au deteriorat mult și mulți dintre români au căutat orice ocazie posibilă spre a părăsi granițele țării. De multe ori o manifestare internațională la care se putea obține o viză de plecare, constituia un prilej de evadare din lagărul socialist.

Am văzut că avea preocupări mai vechi privind arheoastronomia (scheletul de la Cernica din expoziția de la Observatorul Astronomic Popular) pe care, după acad. Daicoviciu le-a continuat cu arheologul Gh. Cantacuzino după cum vedem mai jos din notele unei comunicări de arheologie [7], din 1976, primul fragment din FIGURA 12, care împreună cu un alt fragment (o altă mențiune) atestă preocupările în domeniu și participarea la congresul de profil în 1981 din Mexic.

¹⁴ Gh. Cantacuzino, *La nécropole de Cernica. Sa place parmi les civilisations néolithiques de l'Europe*, în *Archeologia*, Paris, nr. 35, 1970, p. 56-57; I. C. Sîngeorzan, *Observations sur l'orientation des tombes de la nécropole néolithique de Cernica (5e millénaire av.n.è., Roumanie)*, în *IXe Congrès de l'Union Internationale des Sciences Préhistoriques et Protohistoriques, Nice, 1976, Résumés des Communications*, p. 347.

Case studies of archaeoastronomy in Romania

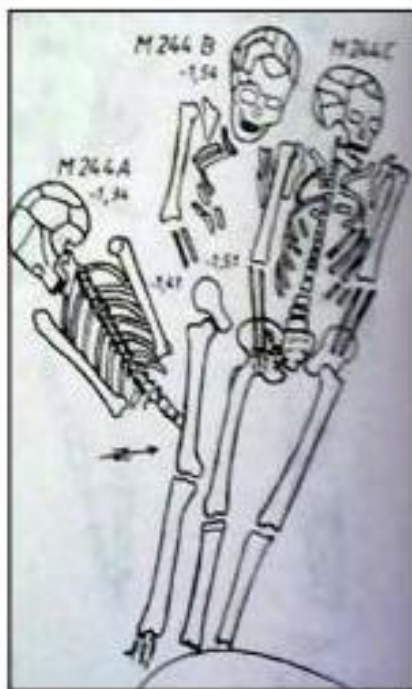

Fig. 1 - A grave (M244) from Cernica with three skeletons.

The low number of graves from the Neolithic time is discordant with the demographic estimates; for this reason, some researchers advanced the hypothesis that just a part of the population was selected for burial (SÂNGEORZAN 1981). The East-West orientation in the Cernica Neolithic necropolis is evident. On the map of the cemetery, two accumulations of burials can be distinguished, one in the North and the other one in the South (Fig. 2). Between these two groups, there is a central row of about 10 burials. Some of them are far from the main groups. The reason might be that in the neighborhood of the necropolis traces of all three phases of the Boian culture can be detected (Giulești, Vidra, Bolintineanu).

FIGURA 12.

Menționare lucrări de arheoastronomie ale lui I.C. Sîngeorzan din 1976, 1981

În 1982 după participarea la **CONGRESUL X UISPP** (*Uniunea Internațională de Științe Preistorice și Protoistorice*) din **Mexico City 19-24 octombrie 1981 [8]** și Ion Corvin Sîngeorzan a ales calea exilului stabilindu-se în final la New York.

Despre activitatea în diaspora cunoaștem doar că a fost cercetător (*vezi nota de la sfârșitul articolului*) și membru al Academiei de Științe din New York. Ultima lui adresă a fost Brooklyn, New York 11237, USA. [9]

Din spusele unor persoane care l-au cunoscut, știm că după CONGRESUL X UISPP din Mexic la care a participat în anul când a părăsit România, ar fi mers spre New York unde s-a stabilit în 1982, locuind într-o garsonieră modestă într-un bloc de cca. 100 etaje.

Pe parcurs a suferit multe greutăți financiare, având diverse ocupații și susținându-se din câștiguri furnizate de horoscoape astrologice căutate de publicul american.

Discutând la o ședință a ASTROCLUBULUI BUCUREȘTI cu dna. prof. ERICA SUHAY despre vremea când președinte era I. C. Sîngeorzan, i-am spus că am de gând să scriu un articol despre el și a avut amabilitatea să-mi pună la dispoziție ultima scrisoare adresată de pe patul de spital soției MONICA și fiului CRISTI, precum și o fotografie (ultima) de pe un pod al New Yorkului.

DEAR MONICA + CHRISTI:

THANK YOU VERY MUCH FOR YOUR LETTER AND HOLY PICTURES AND FOR THE FACT THAT YOU THINK OF ME. ALSO I THANK THE PROFESSOR ERICKA SUHAY FOR THE FACT THAT SHE DIDN'T FORGET ME. YOU ASKED ME IN WHAT PERIOD THAT I WAS DIRECTOR OF ASTRONOMICAL OBSERVATORY. IT WAS BETWEEN THE YEARS OF 1967-1982 WHEN I CAME TO THE UNITED STATES AND ASKED FOR POLITICAL ASYLUM. BEFORE 1967, BEGINNING WITH 1957 I WAS SCIENTIFIC RESEARCHER AT THE ROMANIAN ACADEMY. REFERRING TO MY SCIENTIFIC WORK AS AUTHOR WHEN I HAVE THE POSSIBILITY I WILL SEND TO YOU AND MRS. SUHAY SOME PUBLISHED WORKS FROM THE U.S.

I WAS HOSPITALIZED AT THE PRINCETON UNIVERSITY MEDICAL CENTER AND I DID A SERIOUS SURGERY ON MY SPINAL COLUMN IN MY NECK. I'M CONTINUING MEDICAL ATTENTION AND PHYSICAL THERAPY. I HOPE THAT AFTER A PERIOD OF TIME TO AGAIN BE ABLE TO USE MY HANDS ✓ TO WALK BUT THIS PROCESS IS VERY SLOW. HERE I APPRECIATE YOU + CHRISTI BLESSINGS AND I WISH TO SEND THEM IN RETURN. I WISH FOR YOU MONICA,

MR. & MRS. SUTHAJ VERY GOOD HEALTH
AND SUCCESSES IN ALL YOUR
ENDEAVORS I HOPE THAT ONE DAY,
I CAN NOT SAY EXACTLY, WHEN I
WILL VISIT YOU IN ROMANIA TO
SEE YOU AGAIN. I PRAY FOR
ALL OF YOU AND I WISH FOR
ALL OF YOU HAPPINESS AND GOOD
TIMES. THANK YOU CORVIN.

SEPTEMBER 15, 2008

FIGURA 13.

Scrisoarea din spital și ultima fotografie a lui I.C. Sîngeorzan

Întrucât textul scrisorii este în lb. engleză și pare a fi dictat cuiva din salonul de terapie intensivă unde se afla, am dat mai jos o traducere liberă în stilul obișnuit în România. Observăm că textul este destul de scurt și uneori cu informație incompletă, dar dat fiind starea lui de paralizat fără a putea mișca mâinile sau picioarele în urma accidentului care i-a efecutat zona cervico-spinală, este explicabilă. Părea optimist pentru cele câteva zile care aveau să-l despartă de deces.

"Dragă Monica și Cristi,

Vă mulțumesc pentru scrisoare, frumoasele poze și pentru faptul că vă gândiți la mine. De asemenea mulțumesc profesoarei ERIKA SUHAY că nu m-a uitat.

M-ați întrebat în ce perioadă am fost director al Observatorului Astronomic. A fost în perioada 1967-1982, când am venit în Statele Unite.

M-ați întrebat despre azilul politic. Înainte de 1947, începând cu 1957 am fost cercetător științific la Academia Română. Referitor la munca mea științifică ca autor. Când voi avea posibilitatea o să vă trimit vouă ca și dnei. SUHAY unele lucrări publicate din SUA.

Am fost spitalizat la Centrul Medical Universitar Princeton și am făcut o operație serioasă la coloana vertebrală la gât. Sunt sub observație medicală la terapie fizică. Sper ca după o perioadă de timp să fiu capabil să-mi utilizez mâinile, să merg, dar acest proces este foarte lent.

Apreciez urările de bine ale tale și ale lui Cristi, pe care vi le transmit și eu la rândul meu. Ție Monica îți doresc, ca și lui Cristi și dna. Suhay, multă sănătate și succes în tot ce întreprindeți.

Sper ca într-o zi, nu pot spune când, să vă vizitez în România, să vă văd din nou. Mă rog pentru toți și vă doresc bucurii și vremuri bune.

Cu bine,

CORVIN 15 septembrie 2008"

Credem că a activat în cadrul diasporei organizate din SUA pentru că l-am găsit pe siteul DIASPORA ROMÂNEASCĂ [10] între membrii fondatori.

Diaspora Românească

Locul virtual de întâlnire al diasporei românești

[Acasă](#) [Conducerea](#) [Contact](#) [Membri](#) [Vitrina cu cărți](#)

[Cezar Dobre](#)

[Virginia Mircea](#)

Membri

Membri fondatori

Cezar Dobre – prof. dr

Gheorghe Zamfir – artist

Irinel Popescu – prof. univ.

Gheorghe Zbârnă – prof. univ.

Ion Calafeteanu – prof. univ.

Ion Bușe – prof. univ.

Andrei Țăranu – conf. univ.

Ovidiu Lipan Țăndărică – artist

Dorin Fleșeriu – inginer (U.E.)

Dana Croitoru – economist (U.E.)

Octavian Vasilescu – dr. economie (Indiana – SUA)

Mihai Giurgiu – inginer (U.E.)

Alina Boiciu – economist (U.E.)

Ionela Flood – poetă (U.E.)

Alina Barnett – dr.economist (U.E.)

Diana Thome – economist (U.E.)

Andreea Coșciug – jurist (U.E.)

Anita Ghibu – student (Australia)

Bruno Gheorghievici – manager (U.E.)

Silvestru Negrișor pensionar (Detroit – SUA)

Virgil Mircea – antrenor(Utah – SUA)

Aurel Rădulescu – medic (SUA)

Ioan Corvin Sângeorzan – cercetator (SUA) ■

Catalin Albu – inginer (U.E.)

Oana Aristide – economist (U.E.)

Cristina Georgescu – economist(U.E.)

Radu Cioponea – inginer (U.E.)
 Mihai Cimpoi – scriitor (Moldova)
 Valeriu Păune – jurist (U.E.)
 Geanina Peltea – profesor (Noua Zeelandă)
 Diana Satac – lingvist (U.E.)
 Silvia Waisman – medic (Canada)
 Adrian Muha – manager (U.E.)
 Diana Cioponea – functionar european (U.E.)
 Roxana Enescu – arhitect (U.E.)
 Crina Teichner – medic (Israel)
 Oana Uiorean – consultant (U.E.)
 Amelia Neacsu-Renard – functionar european (U.E.)
 Crina Buicu Ianc – medic (U.E.)
 Marina Yaesh – lingvist (Israel)
 Emil Liga – manager (U.E.)
 Mirel Bergman – consultant (U.E.)
 George Ianculescu – economist (U.E.)
 Elena Malița – profesor (U.E.)
 Florin Vlad – medic (U.E.)
 Stephan Oprea – manager (U.E.)
 Dan Popescu – medic (U.E.)
 Andrea Brachem (U.E.)
 Lucian Leonte – programator (U.E.)
 Cristina Beteringhe – programator (U.E.)
 Vasile Grozavu – (Moldova)
 Viorel Roman – profesor (U.E.)
 Iustina Frantz – medic (U.E.)

FIGURA 14.

Membrii fondatori ai organizației Diaspora Românească

Îl găsim în listă pe coloana a treia, al patrulea de la sfârșit unde am marcat locul printr-un dreptunghi. Observăm că între membrii fondatori se mai află Gheorghe Zamfir, Irinel Popescu, Ovidiu Lipan Țândărică, nume bine cunoscute publicului larg din România. Organizația are membri fondatori din toate colțurile lumii din Canada până în Noua Zeelandă, nelipsind cum mi se pare normal Republica Moldova.

ION CORVIN Sîngeorzan a avut **atât preocupări științifice teoretice și practice de astronomie** (meteori, cataloage de stele, sateliți artificiali ai pământului – nouă titluri și participare Congres UAI 1073), **de arheoastronomie** (lucrare și participare Congres UISPP 1981) **de popularizare a cunoștințelor științifice** (conferințe, ședințe practice cu publicul de astronomie, șapte cărți publicate) și creator **de asociații ale amatorilor astronomi** (PRIETENII COSMOSULUI, ASTROCLUBUL CENTRAL BUCUREȘTI - revista ANDROMEDA), deci o paletă largă de activități realizate cu dedicare, pasiune și eleganță.

Suntem datori să punem la dispoziția publicului românesc datele pe care le deținem privind personalitățile din istoria astronomiei românești, pentru ca amatorii astronomi și tânăra generație să dispună de modele de urmat pentru creșterea intelectuală.

Poate că ar mai fi multe de adăugat privind viața și activitatea acestui astronom român, care împlinise **76 de ani** când a decedat, adică vârsta subsemnatului la momentul finalizării acestui articol, care a fost **primul președinte al ASTROCLUBULUI BUCUREȘTI din perioada comunista.**

*** NOTĂ:**

Nu știm cine a furnizat informația cu locul de muncă Institutul OLEG CASSINI din LISTA ASTRONOMILOR ROMÂNI și preluată apoi în media românească,, dar noi credem că informația este eronată din următoarele motive:

A. Institutul OLEG CASSINI din New York supranumit și FIT (Fashion Institute Technology) este un institut renumit, poate cel mai mare din lume care are ca obiect designul veșmintelor. Nu are nimic de a face cu astronomia, bunicul mamei lui Oleg Aleksandrovich Loiewski (numele real al lui OLEG CASSINI) fiind nepot al celebrului DOMENICO CASSINI.

B. Dat fiind că din ultimul document pe care l-am avut la dispoziție, ION CORVIN Sîngeorzan a fost internat și a murit la SPITALUL UNIVERSITAR din PRINCETON din sudul New York, credem că mai curând locul de muncă ar fi fost UNIVERSITATEA PRINCETON din aceeași suburbie, care are printre facultăți și ASTROFIZICA. De altfel așa s-ar justifica și suportarea costurilor de spitalizare și cele după deces.

Bibliografie:

1. <http://pasiunisiamentiri.blogspot.com/2014/02/>
2. ION CORVIN Sîngeorzan - Asupra determinării de radianți ai curenților meteorici. S.C.A.S. Ed. Academiei R.P.R.,V2. an IV 1959
3. MAGDA STAVIINSCHI - Istoria Astronomiei românești, CD - IAAR București 2014
4. NECULAI RĂDULESCU - ASTRONOMIA SOCIALIZANTĂ cu exemplificări. Ed. Sf. Nicolae Brăila 2015
5. <https://astronomrn.wordpress.com/2017/11/22/domnisoare-astronom-la-bucuresti-i/>
6. <http://pasiunisiamentiri.blogspot.com/2014/03/>
7. http://www.arheo.ro/wp-content/uploads/2013/06/arheo.ro_images_arheologia-moldovei_am28_AM_28_16_kogalniceanu.pdf
8. <https://www.uispp.org/about/history>
9. https://www.myheritage.ro/names/corvin_sangeorzan
10. <http://www.diasporaromaneasca.net>

© NECULAI RĂDULESCU - astronom (martie 2020)